

1. Cântați Ta - tă - lui, cari iu-biți pe Chris-tos, Fap-te-le'I mă-riți
Mă-riți pe Dom-nul ca-re ne iu - beș - te Și cu mi - lă pes-

El e cre-din - cios. } Cu iu - bi-re că-tre ai Săi se'a-ra-tă.
te noi pri-veș - te.

Și la mân-tu - i - re'n veac îi poar-tă, Cu ei vo-ieș - te

să se în-tru - neas-că Dân-du - le fe - ri - ci-rea ce - reas - că.

2. Iubiți-L voi cari sunteți în legământ, Cari păcatului lumii ați murit.
În moartea lui Christos care a învins, Și prin botez cu El îngropați vi-s.
El de bunăvoie pentru-al nost păcat Al Său sfânt și scump sânge l-a vărsat.
El în viață nouă ne deșteaptă Și-n toată vremea pe noi ne poartă.

3. Tu Doamne pentru noi ai lăsat vedem Bun exemplu după cari noi urmăm.
Tu ne întărește cu iubirea Ta, Să putem aici purta crucea Ta.
Fericit e a răbda pentru Tine, Când Tu cu noi ești și noi cu Tine,
Căci prin patimi Tu pe noi ni-i câștiga Să ajungem în fericirea Ta.

4. Deci cu toți învățăceii lui Christos Din nou vă predați Lui aicea jos.
Cu iubire în credință vă uniți Și din nou din inimă vă iubiți.
Prin El iubiți și sfânta adunare, Care El de mireasă o are.
Cum și El ne-a iubit și frați ne-a numit Și între poporul Său ne-a primit.

5. Și în ziua când judecata va fi, Pe noi de poporul Său ne-a primi.
'Naintea Tatălui ne-a mărturisi, De iubirea Lui cini ne-a despărți.
Câtă de mare ne-a fi bucuria, Atunci când Mirele se v-arăta.
Adunarea o va lua cu Sine, Unde de necaz n-a mai ști nime.

6. Bucuria vecinică ne-a-ncununa, Cununa vieții ne-a fi podoaba.
Necazul și de-aicea tânguie, Le va schimba-n vecinică mărire,
Ne-a fi ce noi prin credință așteptam, Am vedea pe cari 'nainte-L iubiam,
Izvorul vieții ni s-a deschide, Care curge curat și limpede.

7. Pe Isus regele nostru L-am privi, De cari cerul, pământul va fugi.
Cui se-upleacă toată oastea cerului Cu cinste și frică 'nainte Lui.
Tot genunchiul 'nainte Lui s-a pleca, Când El de judecată s-apuca,
El ca un judecător se v-arăta, Pe care L-a disprețuit lumea.

8. Vai acelor cari Cuvântul Lui urăsc Și fără frică îl batjocoresc.
Cari numai după bani și cinste râvnesc Și pe creștini ca nebuni îi numesc.
Cum atunci răzbunătorul s-a ivi Și după faptele lor le-a plăti.
Atunci vor vedea cât de nebuni fură, De până la prăpăd ajunseră.

9. Atunci râsul în plâns li se va-ntoarce Și bucuria lor se sfârșește,
Că scrâșnirea de dinți nu se va sfârși, Căința-n muncă vecinică va fi,
Unde viermele lor nici când nu moare. Focul le va munci duhurile.
Osând-aduce sămănătura-n trup Vai de acei cari nu seamănă-n duh!

10. Fericiți ni-s când lăcrămând semănăm Și sămânța pentru veac aruncăm,
Când la batjocuri aici nu ne uităm, Numai crucea în toate o purtăm.
Semănătura-n credință-nverzi 'n veac, Care noi cândva o am semănat.
Bucurie cerească vom secera Și spice pline noi vom aduna.

11. Căci plini de bucurie vom secera, Dacă noi prisosit vom semăna
Și aici toată sarcina să purtăm, În casa Tatălui să ajungem,
Unde-n veac bucurie cerească a fi Și chinul cel pământesc s-a sfârși,
Căci când aicea lăcrămând semănăm, Acolo-n veac bucuroși secerăm.

12. O! voi călători și ai mei frați iubiți, Căutați regatul cerului zidiți.
Ne-ncetat să rugăm și să ne luptăm, Curând vine vremea să secerăm.
Uitați-vă la țărini că au albit Și smochinul iată a împupit.
Sculați secerăți cine s-a lenoșă, Întârzie n-a primi cununa.